Ч. 17 (13.562). Львів, понеділок 22. січня 1934. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

ТУТКИ (звійки)
Morwitan
з найшляхотнішого сирівця

Літературна нагорода Т-ва Письменників і Журналістів ім. І. Франка за 1932 і 1933 р.

КОМУНІКАТ.

Жюрі, покликане Радою Т-ва Письменників і Журналістів ім. І. Франка для призначення літературної нагороди за найкращі твори, що появилися за 1932 і 1933 рік, після ряду засідань, приняло одноголосно таку постанову:

1) Зваживши, що з усіх розглянених творів жодин не визначувався такими прикметами, які виділялиб його понад інші, жюрі нікому не призначує літературної репрезентативної нагороди на 1932-3 р.

2. Замісць репрезентативної нагороди жюрі після довгої дискусії рішило роздати тільки премії за надруковані у визначеному речинці твори, що зібрали найбільшу скількість голосів, розділивши загальну суму 1.500 зол. на пять рівних частин.

3. Це рішення звязане подекуди з винятковими обставинами, в яких була проголошена літературна нагорода досить пізно, так, що не всі автори мали спромогу видати свої твори до означеного речинця.

Преміовані твори такі: Святослав Гординський: „Барви і лінії", Галина Журба: „Зорі світ заповідають", Богдан Кравців: „Сонети і строфи", Ст. Левицький: „З Японського Дому", Ж. Процишин: „Молоде покоління".

Львів, 22. І. 1934.

ЖЮРІ:

Д-р Василь Сімович, голова, Василь Софронів-Левицький, секретар.

Члени: д-р М. Гнатишак, В. Дорошенко, Л. Лепкий, К. Малицька, М. Рудницький.

Німецька відповідь на французьке письмо.

БЕРЛІН, 20. І. ПАТ. Мін. закорд. справ Нойрат передав учора французькому амбасадорові в Берліні, Понсетові відповідь німецького уряду на французьке письмо. Документ має 15 сторінок машинового письма і дає на бажання французького уряду додаткові пояснення до поодиноких точок своїх попередніх домагань. Французький амбасадор перекладає тепер цю відповідь і передасть її до Парижа.

ПАРИЖ, 20. І. ПАТ. Німецька відповідь на французьке меморандум викликала в пресі коментарі загального характеру, бо точний зміст німецької ноти покищо не відомий. Преса звертає тільки увагу на кунктаторську тактику Німеччини, якій мабуть залежить на тім, щоби перетягнути вступні переговори. „Ексцельзіор" пише, що Німеччина хоче зискати на часі і не хоче дати матеріялу до дискусії в Женеві, побоюючись, що вона може викликати поважні комплікації в її рахунках. Німецька відповідь не виключує продовжування розмов, але з другої сторони розмови не можуть тягнутися в безконечність.

Бійка у французькому парляменті.

Афера Ставіського, заторкнена ще раз у французькій палаті депутованих, потягла за собою цілу низку гонорових справ та інцидентів, в яких пущено в рух поличники. Депутований Аврі, що виступив з відомими ревеляціями в справі жінки Ставіського, має гонорову справу з міністром освіти Де Монзі, що вислав йому двох заступників. Зачіплений міністер закордонних справ Поль Бонкур вдоволився тільки вияснениям своєї ролі у відношенні до пані Ставіської.

Одночасно виростають нові інциденти. Соціялістичний депутований з Мартиніки Ля Гросілер звернувся в кулюарах палати до деп. Ферія, редактора „Ля Ліберте" з запитом, чи бере на себе відповідальність за статтю, оголошену в тім часописі, де закинено йому ріжні спроневірення. Одержавши притакуючу відповідь, Ля Ґросілер вдарив Ферія в лице, а цей зараз йому віддав. Два інші посли з трудом розділили противників, що кинулися на себе з кулаками. Деп. Фері, думаючи, що його противник, будучи під замітом спроневірення, не є здібний дати йому гонорову сатисфакцію, запізвав його до суду за напад. Стрінувши опісля ще раз Ферія, деп. Ля Гросілер звернувся до нього ще раз з погрозами, заявляючи, що застрілить його як пса. Однак інші депутовані і возні палати не допустили до виконання тієї погрози.

—o—

Зїзд кавалєрів Фридриха Великого.

БЕРЛІН, 20. І. ПАТ. На день 24. ц. м. приготовляється в Берліні, в роковини Фридриха Великого, зїзд старшин і генералів б. цісарської армії, відзначених ордером „пур ле меріт", якого основником був пруський король Фридрих. На зїзд прибуде коло 200 старшин з маршалом Макензеном на чолі. В нарадах зїзду мали взяти участь мін. Ґерінґ і мін. Райхсверу ген. Бльомберг, однак в останній хвилині їхню участь відкликано.

Асирійці переносяться до Бразилії.

До Женеви наспіла вістка, що бразилійський уряд згодився приняти на поселення 20 тисяч асирійських християн, позбавлених батьківщини наслідком переслідування урядом Іраку. Асирійцям визначено околиці над рікою Параною. Кошти перевозу виселенців коло міліона фунтів штерлінгів має покрити почасти іракський уряд.

10 міліярдів нових долярів.

ВАШИНГТОН, 20. І. ПАТ. В палаті репрезентантів зложено поправки до фінансового проекту през. Рузвельта. Поправки передбачають, що державний скарб може випустити 10 міліярдів долярів нових банкнотів замісць 2 міліярдів, які передбачував проект Рузвельта. В колах конгресу пояснюють, що поправки мають на меті улекшити сплати скарбових довгів, а також конверсію довгів.

—o—

ВП. Передплатників і Читачів
які бажають брати участь у
ВЕЛИКОМУ ЛЬОСУВАННІ „ДІЛА"
прохаємо вирівняти залеглости і надіслати передплату
ЗГОРИ
за час, до кінця червня ц. р.

НІХТО НЕ ЗНАЄ
що йому принесе будучність, тому повинен щадити на чорну годину і свої ощадности поміщувати
в Кооперативному Банку „Дністер"
у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20.

Студентський Баль
сього року не відбудеться, зате будуть
ПЕРШІ СТУДЕНТСЬКІ ВЕЛИКІ ВЕЧЕРНИЦІ
під гаслом „Студентство Рідній Школі" в четвер, дня 8. лютня 1934, в сполучених салях Нар. Дому.

:-: Дешевий Білий Тиждень :-:
з 45% знижкою цін улаштовує від 12. І ц. р.
Галицький Магазин Новостей
ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15.
На примір кілька цін:

полотно 70 шир.	0·55	веба рож. 90 шир.	1·50
полотно 80 шир.	0·65	веба рож. 150 шир.	2·30
мадаполям 80 шир.	0·85	білі обруси	2·30
мадаполям 90 шир.	1·05	кольор. обруси	2·50
шифон 80 шир.	0·90	обруси з френдзами	3·—
шифон 90 шир.	1·—	ґарнітури 6 особ.	9·—
сир. зефір	0·55	серветки пріма	0·25
зефір пріма	0·80	вафлеві ручники	0·30
попеліна на сор.	1·35	купідері ручники	0·65
перкаліна кол.	0·65	ручники дамаст. з метра	0·90
дикна на підшт.	0·70	пікові ручники з метра	0·70
простирала 140 шир.	1·25	кухонні ручники	0·50
простирала 2 м.	2·25	корчик. стирки	0·45
простирала на ковдри мереж.	3·95	льняні стирки	0·80
постіловий атлас 90 шир.	1·70	хустинки 3 шт. за	0·35
постіловий атлас 150 шир.	2·50	хустинки батист. 3 шт. за	0·50
пошевки мереж.	2·10	мужеські хустинки	0·35
діточі коцики	2·25	капи	3·—
всип рож. 90 шир.	1·10	сінники	3·30
		сатинові ковдри	9·—

Замовлення з провінції полагоджується відворотною почтою.

УВАГА: Білети до Великого Театру і Ріжнород. в партері даром як премія при закупі товару від 15 зол., а від 5 зол. білети до кін Паляс, Апольо, Атлянтік і інших.

„ПРАВНИЧА ГРОМАДА"
уладжує дня 17. лютого 1934.
Великі Карнавалові Вечерниці
в салях „Реміснчої Палати" при Стрілецькій 5. Запрошення можна дістати в канцелярії Правничої Громади, Супінського 25, від год. 13—14.

ВЕЛИКІ ВЕЧЕРНИЦІ
10. II. 1934. МЕДИКІВ 10. II. 1934.

Мальтоні Бранка Мальтомільк
при кашлю і хрипці
2—2 4/36

Роковини 22. січня 1918 р.

Львів, 21. січня 1934.

День 22. січня 1918 р. належатиме в історії нашого народу до тих, до яких найпалкіше звертатиметься уява нових поколінь. Його свято припало на добу, коли найсильніше лунали гасла зєдинення розшматованих народів і коли ці гасла здійснювались затяжною, завзятущою боротьбою, ціною великих жертв і в огні великих поривів.

Тих 15 літ, що ділить нас від тої історичної дати, видаються нам нині майже пів століттям. Події, що прийшли після лиховісної війни і химерної революції, відгородили нас від мрій, з якими брали ми участь у великому зриві, як відгороджують нас від недавнього минулого великі розчарування та нежданні удари. Прийшло життя зі своїми невблаганими законами, що глузує з мрій і топче пориви. Той Київ, що ще недавно був символом обєднаних змагань, закрила перед нашими очима червона стіна, що надто живо нагадувала одну зі стін передвоєнної тюрми народів.

Післявоєнна Европа дала нам нові приклади розшматованих народів. Досі йде палка суперечка за те, чи вони самі винні у тому, що не вміли зєднатись, чи зовнішні сили могутніші за них, поставили їх перед ті „довершені факти“, перед якими клонять голови миротворці і творці нової Европи, безсилі у своїх постановах і заявах. Доба переломових досвідів не скінчилася. Іде обрахунок совісти зі зроблених помилок, буденних і смертельних гріхів, що заважили на терезах історії.

Бувають дні великих роковин, що єднають нарід у великих радощах, хоч ці радощі прокидає тільки далекий спомин. Бувають інші, коли радісний спомин звязаний з такими гіркими рефлексіями, що сльози втіхи зливаються зі сльозами вразы та болю. За словами захоплення, що брати одної батьківщини можуть через кордони подати собі руки, прийшли події, що пригадують нам досі, яких довголітніх, інколи вікових досвідів треба, щоб усі члени одного народу найшли спільну мову.

Нині ділять нас не тільки кордони, а головно погляди на те, яким шляхом і якими засобами дійти до нашої спільної мети. Можна ріжно дивитися на причини, що заважили на долі наших земель, а проте важко не погодитись з тим, що одною з тих причин були суперечні, якнайбільше ворожі погляди між нашими провідниками: з ким ставути поруч і проти кого йти. Рідкі моменти спільної думки і співпраці пропадали серед ріжноголосої метушні.

Цей стан тягнеться досі. Шукаємо між собою винуватців лиха і скидаємо вину на зовнішні обставини, а рідко, дуже рідко у розумуванні над майбутнім шукаємо тієї спільної нитки, що могла би всіх обєднювати, замісць відмежовувати. Недавні події, що переходять до історії можуть бути доказом, що нарід так швидко йде вперед, але теж і прикладом байдужости навіть кращих представників громадянства до переломових хвилин, що повинні би ставати спонукою до якнайчастішої зрілої задуми над учорашньою і нинішньою дниною.

Чим більше зовнішніх чисто фізичних причин і внутрішніх, психольоґічних, розділює нарід, тим важче найти корінь лиха і спільну підставу для його нормального розвитку. Свідомість цих труднощів нависла нині над нами. Тимто і рідкі хвилини, коли всі ми находили спільну мову для наших світоглядів і пересвідчень, як найшли її віддавна у тій, якою щоденно порозуміваємось, стають для нас нині тим цінніші.

ВСЯКОГО РОДА МАТЕРІЯЛИ ВОВНЯНІ — ТА ІНШІ
найдешевше в текстильнім магазині
„ТАНИЙ СКЛЕП“ — З. ЗАЛЕСКИЙ, ЛЬВІВ,
ГАЛИЦЬКА 6.
22/48

НАЙКРАЩІ ВОВНЯНІ МАТЕРІЯЛИ
на шкільні мундурки, костюми, мужеські убрання — та всякі шовки
МАГАЗИНУ НОЗИН „ТЕКСТИЛЬ“ — Ст. ЗАЛЄСКА
вул. Галицька ч. 18.

22. січня — день Музею визвольної боротьби України.

Від ряду літ — далі добігає вже десять років — у Празі істнує товариство „Музей визвольної боротьби України“. Одиноке його завдання — утримувати Музей із такою самою назвою. Товариство зібрало досі величезну силу архівних матеріялів, але що приміщення для Музею невелике (3 кімнати і два ґаражі), тільки невелику частину тих народніх скарбів довелося викласти й упорядкувати. Решта лежить поскладана в паках і жде кращих днів... Жде часу, коли українське громадянство зрозуміє велику вагу такої установи, як *такий* Музей. Дуже часто підноситься у пресі, що праський Музей мусить відограти у нашому національному житті таку ролю, яку відіграв для поляків, після задушення їх повстання у 1863 р., польський музей у Рапперсвіллі у Швайцарії (його тепер перевезено до Варшави). Це правда. Шкода тільки, що українське громадянство у краю не усвідомлює собі якслід ваги такої справи й не йде в допомогу Музеєві.

Треба знати, що й те приміщення, що його має Музей, утримується не на громадські гроші, а на кошт одної тільки людини, д. Каленика Лисюка з Америки. Без тієї допомоги довелосяб Музеєві пропасти, бо на всі відозви і прохання управи Музею громада не відгукується. Те, що, мовляв, вона й без того обтяжена національними податками, не може бути виправданням. Раз у рік, 22. січня, в день, що його 27. VI. 1933. управа визначила *за день Музею визвольної боротьби України* — й найбідніший у краю міг би дати якусь і невеличку лепту на таку загальнонаціональну справу...

Цими днями ми дістали 4. ч. „Вістей з Музею“ з виказами жертв. За кількість присланих із Галичини грошей якось робиться соромно — так їх дуже небагато. На першому місці у списі вільних жертв стоїть Буковина...

Те саме число „Вістей“ приносить дуже радісну новину про поширення домівки Музею на 7 кімнат і 4 ґаражі, і знову на кошти одної людини, того самого фанатика Музею, п. Лисюка. Та це теж тільки —поширення, щоб у нових 4 кімнатах помістилися всі архіви, про те не можна й думати...

Як ви, інтеліґентна людина,
можете в нинішніх часах обійтись без – „Діла“? — Якщо вам за тяжко платити за наш часопис самому, то передплачуйте „Діло“ до спілки зі своїм сусідом. Вишліть негайно передплату і приєднуйте нам нових абонентів!

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 22. СІЧНЯ 1934.

БАРБЕЙ Д'ОРЕВІЛІ. 7)

Кармазинова завіска.

Панна Альбертина, з архикняжим іменням, яке її батьки скорочували на Альберту, хоч „Альбертина“ краще підходило до всієї її особи, не виглядала на їх доньку. За цим першим обідом, як і за дальшими, вона зробила на мене враження добре вихованої дівчини, не афектованої, здебільша мовчазної; коли вона говорила, висловлювала ясно те, що хотіла сказати і ніколи не переходила цієї межі... Якби вона і була дотепна то не мала би ніколи нагоди виявити цього за нашими обідами. Обоє старі змінили поневолі свої балачки при дочці. Гутірка за столом зводилася буквально до такої цікавої теми як погода. Таким чином Альбертина чи пак Альберта, що зразу так захопила мене своєю безпристрастністю, швидко розчарувала мене нею, залишаючись такою самою...

Якби я був її зустрів у товаристві зі своєї сфери, ця безпристрастність була би мене напевне вразила до глибини душі. Але для мене вона не була дівчина до якої я міг залицятися... хочби очима. Моє становище супроти неї, як комірника в домі її батьків, було ніякове і найменша дрібниця могла кинути на нього фальшиве світло. Вона не була ні досить близько ні досить далеко від мене, щоб стати для мене чимось... і я швидко відповів на її безпристрасність, зовсім природно і без ніякого наміру, повною байдужістю.

Ні я зі свого боку ні вона від себе не зробила нічого, щоб цей стан змінити. Ми задовольнялись якнайхолоднішою ввічливістю і якнайменшою скількістю слів. Вона була для мене лише образом, на який я ледве дивився, а я для неї — чим? За столом, де ми тільки зустрічались, вона більше дивилась на затичку карафки або на цукорничку, ніж на мене. Те, що вона казала, коректне, завсіди добре висловлене, не давало ключа до її характеру. Врештою, що мені було до того?... Я міг би був усе своє життя так дивитись на цю спокійну і визивну дівчину з претенсійною міною інфанти і не подумати про неї. Для цього треба було обставини, про яку хочу вам розповісти, що вдарила в мене як блискавка, заки можна почути ґрюхіт грому!

Одного вечора ми сіли обідати; минув місяць, як Альберта повернулася додому. Вона сиділа поруч мене і я так мало зважав на неї, що й не помітив тієї щоденної дрібнички, яка повинна була мене вразити, а саме, що за столом вона сиділа поруч мене, а не між своїм батьком і матірю. І ось, у мент, як я розгортав на колінах свою серветку — ні, ніколи не зумію передати вам мого почування і здивування! — я почув руку, що сміливо взяла мою під столом. Я гадав, що це сон... ні, нічого не думав.

Я мав лише неімовірне відчуття тієї відважної руки, що шукала моєї під серветкою! Це було нечуване і несподіване! Вся моя кров від цього стиску збігла від серця до руки, ніби притягнена нею і потім якби висмоктана нестримно вернулась до серця! В очах потемніло, у вухах задзвеніло. Я мабуть страшенно зблід. Мені здавалось, зомлію, розіллюсь у невимовно-жагучій насолоді від доторку тіла цієї досить великої та сильної якби юнацької, руки, що стискала мою руку.

Знаєте, що в першій молодости жага нас трохи лякає, тимто я пообував вирвати свою руку з тої божевільної руки, що мене вхопила, але вона, якби свідома насолоди, яку вливає в мене, владно затримала її і перемогла разом з усією моєю волею своїм солодко-теплим притиском. Тридцять пять років минуло з того часу і можете мені вірити, що моя рука мала час охолонути від доторку жіночих рук; а проте я й досі, як згадаю, маю враження тої, що стискала мене з такою шалено деспотичною жагою! Відчуваючи тремтіння на всьому тілі, я боявся, що можу зрадити себе перед батьками тієї дівчини, що до того при них була зважилась...

Та від сорому, що я менше мужній, ніж та дівчина, що не лякалась небезпеки і скривала своє збентеження неімовірним спокоєм, прикусив я величезним зусиллям губу, щоб стримати свою судорожну жагу. Тоді почав я шукати зором її другої руки, яка у той небезпечний момент спокійнісінько повертала ґніт у лямпі, яку саме поставили на стіл, бо надворі вже сутеніло. Я подивився на неї. І ця друга рука, трохи пухка, з довгими, гарними пальцями, ані трохи не тремтіла і поправляла світло лямпи незрівняно певним, спокійним і повільно-граціозним рухом! Проте не могли ми так довше сидіти. Руки були нам потрібні, щоб їсти.

Рука Альберти покинула мою, та в ту мить її нога так само красномовна сперлась з тою самою владною певністю і з тою самою жагою на мою ногу і залишалась на ній підчас усього обіду, що видався мені занадто коротким і остлишив мені враження нестерпно гарячої купелі, до якої згодом звикаємо і де почуваємо себе так добре, що хотілиб вірити, що колись засуджені грішники теж зможуть почувати себе у своєму пекельному огні так свіжо і приємно, як риби у воді! (Продовження буде)

—o—

Василій Перлов і Сини Існ. від 1787 р.

ЧАЙ Найліпший на ринку. Найбільше поручані гатунки:
LUX TEA (Московський Кремль)
Ч. 9 Цейльонська мішанка
Ч. 14 Даржилінгова
Ч. 35 Мікадо
для аматорів остро-ароматичного чаю
Кантор і склади: „KARAWANA" Warszawa, ul. Długa 26. тел. 11.65 00.

сторони. Але саме у шкільній ділянці нічого казати про українські помилки! Скасування українських катедр у львівському університеті на другий день після переходу влади, вся несамовита історія з українським університетом, майже повне скасування нижчого шкільництва, вбдера фахового шкільництва і т. д. і т. д. — чи це наслідки українських провин? Чи це „кара" за визвольну війну і її програму?! І врешті п. міністер сам собі перечить: каже, що „полагоду української проблеми передовсім утруднює тактика українських партій", і зараз тут-же кажеться про саботажі і признається, що українські політичні партії (всі партії!), їм протиставились. Абстрагуємо вже від шкільних страйків, як методи боротьби за рідну школу, не чужу й польській історії, та не будемо тут вдаватись у дискусію про сутні психольогічні й обективні причини тих гострих форм боротьби, якими почала користуватись у шкільній ділянці акція ОУН. Але preцінь є річю безспірною, що ті методи боротьби диктує ціла ідеольогічна структура підпольної революційної організації. І саме **втримування істнуючого стану в ділянці шкільництва та взагалі польсько-українських відносин і ведення їх дальше по дотеперішній лінії нац. політики** не тільки тих методів боротьби не здискредитує і сили підпольної організації, що їх уживає, не ослабить, але запевнить їй надалі той ґрунт, на якому вона спирається. Єдиний і льогічний вихід з того завороженого кола — порвати з помилками і сповнити слушні українські вимоги! І не множити тих помилок щораз новими: чи то лемківськими букварями, чи золотовими манками для розкладового москвофільства, чи підтримуванням чорносотенщини у православію. Час справді направити помилки!

Українське шкільництво в цифрах.

Зміст промови посла Дмитра Великановича на буджетовій комісії сойму.

„...Вислухавши реферату п. справоздавця й експозе п. премієра довідуюся, як дуже поступає розвиток польського шкільництва, як розбудовуються всі ділянки освіти, довідуюся про опіку над молоддю в краю і за кордоном, про опіку над мистецтвом і науковими установами, та, на жаль, не почули ми ні слова про ініціятиву міністерства освіти щодо розбудови шкільництва, допомоги молоді й науковим установам українського народу, який в межах польської держави творить 1/5 загалу населення. З буджетового прелімінара на рік 1934-35 находимо цифру 311,183.530 зол. на потреби міністерства освіти, але з тої велитенської суми ледви 63.490 зол. призначується на організацію студій і наук в українській мові у Варшаві а також ледви скромна сума відійде на удержання 123 (!) державних народніх шкіл та 5 гімназій з українською викладовою мовою. Ті цифри не вимагають спеціяльних коментарів, а говорять самі за себе. Перейду по черзі деякі розділи з освітньої ділянки та обговорю їх під кутом інтересів української культури й освіти.

НАРОДНЄ ШКІЛЬНИЦТВО.

На основі статистичних даних і грошевих цифр у буджеті приходиться нам ствердити поважне заломання розвитку народнього шкільництва. Свідчить про це число шкіл відповідно до організаційного ступня, число вчительства і число молоді. В році 1930-31 було в Польщі 11.246 народніх одноклясових шкіл, а 6. травня 1933 р. їх цифра замісць змаліти на кілька тисяч, підвищилася на 114. Зате школи 6-клясові піднеслися впродовж 4-ох останніх літ ледви на 30, а 7-клясові на 20 шкіл. Стан учительства в 1930-31 р. виносив 67.981, а на рік 1934-35 передбачується 63.523, себто на 1.459 менше, замісць на 3.500 кожного року більше.

Буджет на освітні справи з ділянки народнього шкільництва від р. 1930-31 змалів на 75.951.000 зол. Число дітвори в р. 1930-31 було 4.069.000, з них 840.000 не користало з нормальної шкільної науки. На рік 1934-35 буде дітей 5,170.000. Коли взяти на увагу означене число вчителів і приділу на кожного з них 60-теро дітей, передбачується, що в найближчому році *1,178.000 дітей лишиться поза школою*. Самозрозуміле, що між тими дітьми поза школою буде найбільше *українських* дітей, головно з Волині, Полісся, Холмщини, Підляша і гірських околиць. Статистика циферного відношення шкіл, учителів і учнів між містами та селами, головно на територіях замешкалих українським населенням, виказує величезне покривдження сіл в порівнанні з містами. В той час, коли міста мають по 8 і більше учительських сил по школах, за які призначено найбільші цифри 50 учнів на 1 учителя, то по селах маємо пересічно одного або двох вчителів, на яких випадає найменше по 70 учнів. Також під організаційним оглядом українські села у високій мірі покривджені. Шкіл другого ступня (6-клясових) потрібних для переходу до середніх шкіл, є ледви 1½ прц. загалу шкіл. Зате обдаровано наші села головно школами найнижчого організаційного ступня і їх цифра виносить 92,4 прц., коли рівночасно цифра 2-го і 3-го ступня (6-ти і 7-ми клясових) доходить ледви від 0.6 прц. до 1.9 прц.. По містах ті цифри виглядають зовсім на відворот. Шкіл 2-го і 3-го ступня є по містах 89.7 прц., а 1-го ступня ледви 10.3 прц. (головно на передмістях). У польських воєвідствах школи 2-го і 3-го ступня сягають цифри від 6 прц. до 37 і пів прц.

Одначе є громади по українських повітах, де 35 прц. української дітвори *не має ніякої школи*. Знаменним є циферний стан дітвори, яка користає з викладу польського, українського чи утраквістичного, а саме: в р. 1927-28 польські діти користали з польської школи в 97.71 прц., а

Реформацькі пігулки з маркою Чернець
ВІДОМІ ВІД 1602 РОКУ.
Управильнюють шлунок, хоронять від ревматизму, теребять печінки, нирчної опасистости, артретизму, заморків, лагодять гемороїди, прочищують кров і для осіб схильних до обструкції є лагідним прочищуючим засобом.
Вжити 1 до 2 пігулки на ніч.
Ціна пуд. зол. 1.35 виробу аптикаря ТУШИНСЬКОГО, Варшава, вул. Смольна ч. 22. — Домагатися з „Черцем".
945 2—2

„Жорна" журнал гумору і сатири на січень, ч. 2. - ціна 25 сот.
Дістанете в кожній трафіці і кіоску.
В передплаті на чвертьрік 1·50 зол.
„ „ піврік 3·— „
„ „ рік 5·— „
Замовляти: Адміністрація „Жорна" Львів, Ринок 10.

Чи маєте вже
Новий Самоуправний Закон
Якщо ні, негайно замовте його в Адміністрації „Діла", Львів, Ринок 10.
Ціна тільки 40 сот. Почтова пересилка 15 сот.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 22. СІЧНЯ 1934.

М. ГАЛУЩИНСЬКИЙ. 7)

З Українськими Січовими Стрільцями.

СПОМИНИ З РР. 1914—1915.

Характеристика членів Боєвої Управи. — Прикрі помічення. — Праця в Б. У.

Свої записки стараюся писати в такім світлі, в якім я бачив описувані події у хвилині, як вони діялися. Тому не міщу тепер своїх вражінь про ту нараду, лише зберу всі наради разом та відповідно їх освітлю.

Стали сходитися члени Б. У. На перше місце вибивався тут д-р К. Трильовський, який робив вражіння, що довершення організації стрілецтва поставив собі метою і лише для неї живе. Попри нього характеристичною появою був проф. Боберський, який мало говорив, але тим пильніше нотував кожне сказане слово. На мене робив уже тоді вражіння, що коли він так дальше поступатиме, то вже по кількамісячній війні запише цілі стоси зшитків. А якщо та звичка залишилась у нього до цієї пори, то я певний, що його кімнати вже повні ногаток зшитків із записками й протоколами нарад, засідань і т.п. Одначе при цьому мушу зазначити, що це одинокий громадянин, який, не зважаючи на короткий час, в якім я мав нагоду з ним стрічатися, показував, що працює у стрілецтві і для стрілецтва з переконання, далекий від усяких признань, далекий від того, щоби для себе, чи для групи людей, чи для якої партії збивати зі стрілецтва якийнебудь капітал. Він був у дійсности душею всього. На його особі і на його роботі спочивало прохарчування добровольців. Він як скарбник мусів дбати, щоби і харч і гроші були. А коли зважити те, що дві тисячі стрільців треба було що-днини у Львові прохарчувати, коли зважити цілу примітивність організації, коли зважити всі труднощі, звязані з тою стороною кожної військової організації, то треба подивляти ту людину і віддати йому повне признання.

З військових, які вже від перших днів мобілізації були діяльні при УСС., були радн. Рожанковський, д-р М. Волошин, д-р Бірецький і д-р С. Шухевич. Наскільки собі пригадую, всі вони ходили одягнені по цивільному. Вони були тими першими, які, заходом ЗУР. звільнені від війська — вступили у стрілецькі ряди. Щоби не вертати опісля більше до тієї справи, мушу висповідатися із мого вражіння, яке я мав зараз у перших днях після ближчого пізнання тих людей у стрілецькій організації. Не пишу цього тут тому, щоби когонебудь ображувати. Але моє вражіння було того роду, що всі ті люди увільнили себе (чи там їх увільнено), аби активно не брати участи в боротьбі. Це моє вражіння перемінювалося опісля в переконання, бо пізніше слідували факти, які потверджували мій здогад. Вони, здається, всі уявляли собі, що в тій кілька- чи кількадесятьтисячній організації УСС. займуть дійсно становище генерального штабу, поіменують себе високими штабовими старшинами і будуть спокійно приглядатися боротьбі стрілецтва. Знаю тільки те, що тим усім я вже з самого початку не був збудований. Не можу промовчати також особи пізнішого четаря Д. Катамая, якого тоді іменували вже передімною моїм заступником. Людина може з іще меншою військовою освітою, як я, мала заступати начального вожда. Інституція в армії невідома — сотворена Б. У., а подиктована, здається, тим одним мотивом, що п. Катамай був членом радикальної партії, отже щоби й та партія мала в „Генеральному Штабі" свого заступника. Всі ті мої помічення були для мене дуже прикрі. Я бачив, що то не є поважна робота. Та робота могла пригадувати все інше, але не мілітарну організацію.

На нараді повитали мене тим, що я маю взяти провід над УСС., а навіть дехто залюбки витав мене назвою „вожд". Та назва була для мене чимсь таким прикрим! Свого часу, переходячи до рогатинської гімназії, ледва на силу я привик до назви „директор", яка мені не належалася, і тому просив, щоби називали мене або професором або управителем. Але коли собі тепер те нагадав, то бачив, що тисячі разів був більш управнений до назви „директор", як до титулу „вожд". Радили над відозвами, над способами розсилки, приймали до відома вісти з краю про зголошення добровольців, про перепони, які з кожної сторони ставлено молодій організації. Полагоджували дещо біжучих справ. Але все те не було тим, чим я собі його уявляв і чого я хотів, а саме брати те, що є під рукою, у військову, здисциплінованy організацію, творити відділи, втягати їх до роботи й вишколювати, а надто подбати про потрібні до цього сили. Бо я не міг собі уявити, щоби нас чотирьох чи пятьох резервових старшин могло навіть мріяти про те, що ми тому великому ділу дамо раду. Вправді заспокоювали мене, що пороблені заходи в справі звільнення з армії цілого гурту старшин і підстаршин, але всього того не було ще під руками, а тут горяча пора казала не закладати рук, але зараз братися за працю. Про основи організації, про її форму не міг мені ніхто нічого певного сказати. Тільки й усього, що поклик пішов у край і на той поклик напливає щораз більше молоді.

(Далі буде.)

УКРАЇНСЬКЕ ПОХОРОННЕ ЗАВЕДЕННЯ
ХАРІС
у Львові при вул. Корнякта 3. (Нар. Дім)
Тел. 14-64
уладжує похорони від найскромніших до найвибагливіших; перепроваджує ексгумації та перевіз на провінцію власним санітарним автом.
Ціни найдешевші.
Для селян нічліг і заїзд безплатний.

українські діти з української школи 27.34 прц. Лише 0.12 прц. польських дітей користало з української школи. Зате 30.59 прц. українських дітей користало з польської школи. З утраквістичної школи користало польських дітей ледви 0.75 прц., а 42.01 прц. українських дітей.

Найновіша статистична публікація міністерства освіти, оголошена в 1933 р., виявляє, що в р. 1930-31 було в Польщі всього 123 народніх шкіл з українською викладовою мовою. *Польські* діти користають з *польського* викладу в 99.5 прц., а *українські* діти з *українського* викладу вже лише в 3.5 прц. 54.49 прц. українських дітей мусить користуватися виключно польською школою а лише 0.02 прц. польських дітей українською школою. Відношення до утраквістичного викладу остало незмінене. Зваживши, що утраквістичні школи є властиво польськими, а також, що до українських шкіл дається переважно учителів поляків, які в численних випадках зовсім не знають української мови, то слід ствердити, що *українська викладова мова майже в цілости усунена з народніх шкіл.*

(Докінчення буде.)

Вп. Критики, поможіть нам!

В ніякій ділянці нема мабуть стільки критиків, що в ділянці ґазетно-пресовій. Хто то не забирає голосу в цій справі, чого люди не критикують, взявши ґазету до рук! А ніхто не спитає, в яких умовинах родиться у нас ґазета, скільки в ній співробітників і як сильно вони перетяжені своєю працею...

Вельмишановні Критики! Коли бачите, що в ґазеті є якась недостача, то, заки виступите з критикою, спитайте спершу самих себе, чи ви виконуєте як слід свої обовязки супроти рідної преси? Чи посилаєте точно передплату і чи дбаєте за поширення критикованого вами орґану? Чи інформуєте свою ґазету про актуальні справи нашого життя? Щойно відповівши собі самому на всі ті запити, беріться до критики рідного орґану там, де це може причинитись до його поправи.

Ми, ґазетні робітники, знаємо найкраще недостачі свого орґану. І стараємось яко мога їх усувати, аби поставити „Діло" на належній висоті. Але ми самі будемо безсильні, якщо не поможуть нам наші Вп. Критики.

І до наших Вп. Критиків апелюємо нині: Поможіть нам розбудувати „Діло" у великий, наскрізь европейський щоденник! Дайте нам змогу збільшити склад Редакції та заанґажувати нових кореспондентів у краю і за кордоном!

ПОДЯКА.

Високоповажані Панове!
Не маю слів похвали для Їх лікувального засобу Тоґаль та його наслідків лікування. Від 4 літ терпів я на болі суглобів і ревматизм. Якщо тільки приходила зміна погоди, відчував я терпіння. Дотепер лікувався я без успіху. Вичитуючи в газетах про Тоґаль, я не зовсім довіряючи, що цей засіб поможе, постановив я купити одну коробку. Зуживши ці пастильки, почув я полекшу в суглобах при натиску в пальцях. Заохочений успіхом першої коробки, купив я другу і заживав нормально тричі денно по 3 таблетки. Болі в суглубах зовсім зникли, зміни погоди нині не відчуваю.

В грудні м. р. жінка моя захворіла на грипу, а що завчасу встала з ліжка, недуга повторилася, прийшов міцний катар і атака олегочної. Маючи необмежене довіря до Тоґалю, рішив я лікувати жінку цим засобом і не завівся я, бо по 10-ти днях жінка встала зовсім здорова.

Почуваючи вдячність для Вп. Панів, як людей, що причинилися, завдяки свому винаходові до полекші людських терпінь, остаю
з глибокою пошаною та поважанням
Антін Ґарнчарок,
Лудзь, вул. Мідяна 22.

Як винародовлювались українці за Австрії до 1848 р.

Заслуги перемиського епископа Снігурського. — Положення духовенства і його взаємини з ерархією. — Як духовенство доходило до парохій.

При тому всьому українські епископи не забували також про підвищення своїх доходів, „потрібних до аристократичного життя". Автор закинув їм, що забирали ріжні фонди, які найчастіше повстали зі складок духовенства, і привлащували їх собі. Епископ Білянський затаїв близько пів міліона польських золотих, зложених на краще випосаження капітули. Хоч митрополит Ангелович зложив великий маєток на перемиському епископстві, але „не обертав його на добродійні заведення народу, з якого зібрав", тільки на піднесення доходів із своїх дібр. „Щож митрополит Михайло Левицький зробив доброго — питав автор — церкві, якій проводив близько пів століття, або українському народові? Збивав гроші й купував добра, яких не лишив ані церкві, ані капітулі, ані й народові; — коли, навпаки, вікопамятний перемиський епископ Іван Снігурський всі, які мав, доходи обертав на добродійні цілі і так: заснував і випосажив інститут для дяків у Перемишлі; зробив фонд на стипендії для 15 бідних сиріт-учнів; заклав своїм коштом українську друкарню; побільшив фонд капітули; украсив свою катедру; забезпечив фонд для професора по 600 зол. к. м. річно з тим обовязком, щоби богословам, що їх переніс зі Львова на четвертий рік до Перемишля, викладав пасторальну, катехитику тощо в українській мові й т. п.

Був це рідкий муж, побожний, що любив свій нарід, без жовчі, добросердний так далеко, що рідко кому щось відмовив, хоч знав, що тяжко буде йому дотримати слово, бо не міг опертися своїм крилошанам, що надуживаючи його доброти, правили ним, а це гризло його сильно й найбільше причинилося до його передчасної смерти. Цей ревний, дбайливий про добро церкви й народу пастир, виїзджаючи ледве не щороку навіть у глибокі гори з небезпекою свого життя, по візиті епархії поучував, потішав, а зокрема заохочував закладати українські шкілки. Якщо він був би дочекався тих часів, які вже були близькі, в яких Русь, пробудившись із свого кількавікового сну, піднялась і станула яко нарід, о, якіж щедрі й численні добродійства були би спливали з його батьківської руки на Русь, що підіймалася".

Правда, нарікають на давніх епископів і наставників українського духовенства, що вони кривдили світський клер, гнобили й ріжними способами здирали. Автор не перечив, що може так дійсно було, лишень звертав увагу, що давні епископи та їх пралати не побирали за польської влади ніякої плати від уряду. Як епископи платили за сакру свому патріярхові, так і духовенство платило епископові за священство. Такий був звичай і право в східній церкві всюди, тим самим і на Русі. А втім не інакше ділось також у західній церкві: за австрійської влади мають епископи на своє утримання по кільканадцять до кільканадесять тисяч від уряду, пралати й крилошани мають пенсії, отже „не мають потреби гнести своє духовенство; а всеж воно скаржиться на великі кривди та здирства. Скількиж то вже не було ріжних складок в обох епархіях? Складалося духовенство у львівській епархії на заснування інституту для дяків і сільських учителів; інституту нема, — а кудиж поділися гроші?! Кажуть, що побілено катедру св. Юра! чи так?! — Платять алюмнатик, оплачують консисторські такси; дають на шематизми; дають на вдови й сироти".

Словом, дають ріжні данини, але найбільші на парохії. Давніше бо тільки епископи мали право надавати парохії духовенству й парохії переходили звичайно з батька на сина тощо. Австрійська влада завела конкурс і ось-як за памяті автора надавано парохії. „Не було там уваги ані на заслуги, ні на більшу освіту, ані на ревність у душпастирстві. Не уважали там ані на релігійного духа, ані на добрі обичаї. Усе було нічим і не помогло осягнути душпастирської посади, якщо конкурент не мав при консисторії свояка, або приятеля, або вововєднаного протектора. Найкращі парохії затримували епископи або їх крилошани для своїх свояків, синів, братів, братанців, зятів, сестрінців, або приятелів і клієнтів, і їм зараз по висвяченні позволяли відписувати конкурс і давали парохії до вибору". Була це велика кривда для загалу духовенства. Запримітила її також австрійська влада й наказала, щоб епископи допускали новорисвячених священників найпізніше аж по трилітній практиці до писання конкурсів. „Одначе цим робом не усунено кривди для духовенства, але тільки відкладено її. Лихо, як було, так і лишилося, а найкращі необсаджені парохії віддавано своїм посвояченим на три роки в адміністрацію". Тоді краєвий уряд завів „терно", вибирання трьох кандидатів споміж конкурентів на парохію. „Цим робом обмежила влада самоволю і торги, що відбувалися по наших консисторіях, й охоронила духовенство від витрат, які воно поносило, стараючися про парохію; бо досіль усі конкуренти старалися, просили, давали й платили, кільканадцять миль і далі їздили й тратилися, а надаремне, бо лиш один із них отримав парохію".

Мих. Вовняк.

(Докінчення буде.)

Замовлення приймає
Народня Торговля, Львів.

Крівавий бунт у Мароку.

З Фезу надходять вісти про нові завзяті бої між французькими кольоніяльними військами і збунтованими племенами тубильців. Французи потерпіли велику поразку, втративши сотки вбитих і ранених. Тубильцям удалося здобути кілька гармат і два танки, наслідком чого положення кольоніяльних військ значно погіршилося. Командант тих військ вислав до Парижа телеґраму, домагаючись більшої допомоги наслідком чого вислано негайно з Франції до Марока два полки піхоти і 20 танків. Крім того в найближчих днях вилетить до Марока сильна повітряна ескадра. Все те вказує що Франція рішилася перевести більшу кампанію, щоби зломити опір повстанців.

Як стверджує щоденник „Юманіте", пацифікаційна акція в Мароку коштувала досі Францію 15.000 вояків, а матеріяльні втрати йдуть в десятки міліонів франків.

—o—

Після землетрусу в Індіях.

ЛЬОНДОН, 20. І. ПАТ. В місті Музафарнув, в осередку недавного землетрусу, яке найбільше відчуло катастрофу, міська влада поховала 1.100 людських трупів, а стількиж спалили або поховали родини жертв. Під розвалинами домів находяться ще сотки трупів.

БОМБАЙ, 20. І. ПАТ. В окрузі Дарбганґа в часі катастрофального землетрусу втратило життя коло 1.000 осіб.

Коли серце живіше бється...

Хто не прикладав руки до грудей, хто не починав рахувати днів свого життя?

Дуже часто ріжні люди вважаючи, що недужають на серце, починають відчувати своє хвилювання, якийсь острах перед чимось або чимось. Нічию гнітучий духовий стан не дає змоги працювати ні думати. Серце починає живіше битись, а поруч із тим приходять паморочи, нежданні приступи повного виснаження, руки тремтять.

Сучасна медицина найшла преґарний лік на підвищену діяльність серця і фізичні недостачі звязані з нею, лік, що приносить теж повне заспокоєння. Називається він „Пассіфльорина" і дістати його можна в аптиках.

Свою назву взяв той лік від дивної квітки „Пассіфльора" — квітки мучениці. Квітка оспівана поетами у всьому світі, нині славлена не менше відомими лікарями, але вже як лікувальний препарат. Ось що пише про „Пассіфльору" лікар віденського шпиталя др. Людвик Ріссе: „З радістю треба привитати появу нового препарату, який пацієнти дуже легко приймають і переносять. Це „Пассіфльорина", в якої склад увіходять зовсім нешкідливі для людського організму рослини. Пассіфльори вживають з давніх давен у гомеопатичній медицині і вважають її першорядним ліком, що успокоює нервову систему та притишує биття серця".

Др. Г.

Шотан здобув довіря сенату.

ПАРИЖ, 20. І. ПАТ. Сенат приняв майже всіми голосами довіря для уряду Шотана.

Передтим забрав голос премієр і зазначив, що Франція не думає мішатися до внутрішніх справ Німеччини, однак не можна сказати, щоб екзальтація національних почувань в тій державі впливала додатно на закордонну політику Німеччини. Франція згодиться на великі уступки, однак хоче доказів доброї волі. Наша політика не може занепокоїти наших союзників, говорив Шотан. Французько-англійське порозуміння є справжньою опорою світового миру. Переходячи до справи безпосередніх переговорів, премієр підкреслив, що вони не можуть закінчитися інакше як поворотом на розброєну конференцію.

Гінденбурґ хорий.

БЕРЛІН, 20. І. ПАТ. Німецьке Інформаційне Бюро видало нині вполудне такий комунікат: Президент Гінденбурґ занедужав на катаральну переступу. Всі визначені на нині й завтра приняття та конференції відкликані.

—o—

По широкому світі.

— Італійська палата депутованих приняла закон про корпорації. Мусоліні назвав це великим ділом фашистівської революції.

— Академічний союз у Німеччині звернувся з закликом до союзу сліпих, щоби піддалися стерилізації з огляду на вище добро народу.

— Македонська революційна організація проголосила, що признає балканський пакт лише тоді, коли македонському народові, який живе в Югославії та Греції дасть можливість розвитку. Інакше македонці далі вестимуть терористичну акцію.

—o—

НОВИНКИ

— **Робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, вул. Коперника 16, II. пов. Тел. 54-46.**

— **Магазин постелі Р. Джала,** Львів, Хорущина 5, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 524 35-100

— **Папучі — пантофлі — берлячі —** фільцові чоботи поручає і виконує робітня „ІБІС" вул. Собеського 9 (давніше Вроновська). 22/33 5-10

— **„Distinction"** — косметичний кабінет вул. Коперника 42 а II. пов., тел. 72-18 виконує всякі косметичні заходи фахово-дипльомованими силами. Веде курси трьохмісячної науки косметики, що дають право виконувати практику самостійно. Вписи тривають. 734 2-5

— **З днем 20. ц. м.** (субота) концертує вже у нашім льокалі артистичний орхестровий ансамбль під орудою проф. **Богдана Вахнянина.** Щоби опрокинути неправдиві вістки, якими несовісні конкуренти хотять підкопати добру славу нашого льокалю, подаємо отцим Вп. укр. Громадянству до відома, що з кожного денного торгу зобовязуємося давати 1 проц. на „Рідну Школу", а 1 проц. на Інвалідів Укр. Армії.. — **Власттителі „Уніонки".** 975

— **Великі Карнавалові Вечерниці** — Студ. Т-ва „Торговельник" відбудуться дня 27. січня ц. р. в салях „Яд Харузім" при вул. Бернштайна ч. 11 (біля Казимирівської). Початок год. 21. Музика джезбендова. Додаткові запрошення видається в домівці Т-ва при вул. Супінського 21. в год. 13—14. 973

— **Чи Ви Пані і Пане** закупили вже обуву і панчохи

Дель-Ка

в часі інвентарної випродажі по значно знижених цінах? Кожний повинен у власному інтересі скористати з нагоди так дешевого закупу!

— **Пригадуємо працьодавцям,** які дають заняття понад 4 робітникам, що Суспільне Обезпечення у Львові (давна Каса Хорих) уладжує в неділю, 21. ц. м. в год. 9.30 в салі політехніки при вул. Сапеги інформаційний виклад на тему нових обезпеченевих приписів.

— **Дальші жертви на літературну нагороду.** На заклик доповнити фонд літературної нагороди вложили дальші пожертви: Централбанк 50 зол., апт. Мих. Терлецький 50 зол., Вид. Спілка „Діло" 25 зол., „Самоосвіта" 20 зол. Разом зібрано досі кругло 1.600 зол.

— **Театральна сценка „Восьма пять"** просить нас повідомити, що вона приготовляє пробоєву ревію, яка буде найбільшою атракцією „Кольосеум".

— **Нова управа м. Калуша.** Міська рада в Калуші вибрала бурмістром Мечислава Єзерського, секретаря копальні фірми Тесп. Віцебурмістром вибраний Юліян Кінцський, лавниками Салямон Шпіндель, Тимко Бабяк і інж. Віктор Рокіта.

Німецька відповідь на французьке меморандум.

БЕРЛІН, 20. 1. ПАТ. Німецьке Інформаційне Бюро в телеграмі з Парижа оголошує вістки в справі подробиць німецької відповіди на французьке меморандум.

Вістки ті мають замітки: Берлінський кореспондент Аваса подає таке вияснення у звязку з німецькою відповідю на французьке меморандум. „Франкф. Цтґ." додає до тих вісток заголовок: „Недискреція, чи теж комбінації?"

Німецька відповідь складається з 7 точок, представляється так:

1) Відповідь признає дотеперішні методи безпосередніх німецько-французьких балачок на тему розброєння, підкреслюючи, що це є в інтересі обох країв, 2) німецький уряд застерігається виразно щодо одної точки франц. меморандума, а саме проти пристосування „пробного часу". Цього терміну щоправда не вжато у фр. меморандумі, одначе виходить воно виразно зі змісту ноти. При цьому підкреслено, що введення такого пробного часу булоб дискремінацією Німеччини, а в наслідку нарушенням чести німецької держави, 3) німецька відповідь застерігається проти того, щоби розброєння було у двох етапах, 4) німецька відповідь застерігається проти пропонованих у меморандумі ефективів будучої німецької армії. 200-тисячна армія не вистарчає для забезпеки спокою в Німеччині а також при малій чисельній силі не дорівнювала би під оглядом боєвої сили теперішній райхсвері, 5) нова німецька армія повинна мати всі роди зброї, яку признають дефензивною. Німецькі дипл. військові кола згідно стверджують, що вартість будучої німецької армії залежить від рівночасної полагоди повищих справ, 6) німецький уряд годиться на контролю всіх військ. організацій під умовиною, що контроля ця буде поширена на всі заінтересовані держави. При цьому підкреслено, що справа організації військових кол буде неактуальною при реорганізації німецької армії, бож більшість тих військових організацій перейде до резерви, 7) відповідаючи на фр. предложення, що відноситься до зредукування на 50 прц. чисельного стану фр. військового летунства, Німеччина запитує, що станеться з відкликаними апаратами, яку користь матиме з того Німеччина, якщо не осягне рівночасно права мати своє власне військове летунство. При цьому застерігається, що останні фр. предложення треба було вважати далеко посуненою офертою з боку Франції.

—o—

РОЗВЯЗАННЯ ІТАЛІЙСЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ.

РИМ, 20. І. ПАТ. Оголосили королівський розпорядок про розвязання парляменту. Кандидатів до нових законодатних установ визначить велика фашистівська рада. Сенат і палату депутованих скликано на 28. березня 1934.

—o—

ШОТАНІВ КАБІНЕТ УПАДЕ.

Французький публіцист Пертінакс заповідає в „Дейлі Телеграфі", що уряд Шотана впаде у вівторок.

Політичні процеси в Чорткові.

На третю декаду січня і першу лютого 1934. р. розписано цілу низку політичних процесів перед лавою присяглих в Чорткові.

І так у днях 22., 23. і 24. січня засядуть за лаві обвинувачених: Іван Шкільний, Павло Фіґоль, Василь Гринчишин і Василь Якимишин, молоді сільські хлопці зі Звиняча, пов. Чортків, яким акт обвинувачення закидає приналежність до УВО і биття шиб у Звинячі жидам Шимонові Шнайдерові та Ізакові Друкерові. До згаданої групи обвинувачених належить ще студ. теол. Василь Марків, обв. за приналежність до УВО. Обвинувачених боронять адвокати: д-р Володимир Електорович, д-р Іван Гринчишин і д-р Михайло Росляк з Чорткова.

В днях 26., 27. і 28. січня ц. р. відбудеться політична розправа проти Петра Підгородецького, Петра Кульчицького, Івана Городиського і Степана Шавля, сільських хлопців з Верхівців, яким акт обвинувачення закидає приналежність до УВО. Обвинувачених боронять: д-р Володимир Електорович і д-р Михайло Росляк.

За подібний злочин відповідати буде 29. січня ц. р. Іван Білоус, літ 22, рільник з Дуплиск. Боронить підсудного д-р Володимир Електорович.

В днях 1.—4. лютого ц. р. відповідатимуть за приналежність до ОУН і поширювання нелеґальної літератури Володимир Балацко, Степан Онищук, Мирон Володимир Бачинський, Яків Гніздовський — усі ученики 8-ої кляси української ґімн. та студ. теол. Володимир Дідич. Боронять адвокати: д-р Володимир Електорович і д-р Михайло Росляк.

— **Відкинений протест.** Староство в Перемишлянах відкинуло укр. протест проти виборів до м. ради в Глинянах „з причини недостачі правних підстав", як довідується польська преса. Наслідком того в найближчих днях відбудеться конституююче засідання міської ради.

— **Хто виграв на льотерії?** Дванацятого дня тягнення IV кл. 28 державної льотерії впали виграні на такі числа: 50.000 зол. на ч. 32756. 15.000 зол. на ч. 34136, 36938. 10.000 зол. на ч. 34586, 112901, 119029. 10.000 зол. на ч. 72987. 5.000 зол. на ч. 50232, 51928. 5.000 зол. на ч. 21470, 35350, 36211, 46690, 100471, 112735. 2.000 зол. на ч. 4502, 14458, 18605, 29487, 41264, 53178, 114572, 115101, 121901, 129838, 130280, 140052. 2.000 зол. на ч. 13557, 58133, 66931, 80843, 84988, 85219, 99799, 100658, 105871, 113929, 131259, 131075, 134860, 136458, 139087, 138567, 142982, 144480, 165396. 1000 зол. на ч. 4056, 4310 7018, 11468, 18327, 28183, 50179, 52546, 58640, 59637, 63272, 65202, 73237, 73763, 73905, 77119, 77461, 82924, 86854, 105547, 105722, 108729, 108744, 111174, 111474, 113485, 118141, 128151, 139673, 146989, 153621, 164768, 168723. 1000 зол. на ч. 1209, 13729, 16174, 18494, 35990, 55439, 55618, 90693, 102277, 104094, 120205, 129070, 138364, 165364, 165582, 166791.

— **Обезнаслідженний підпалив дім.** Перед трибуналом присяглих суддів у Львові відбулася розправа проти абсольвента вчительської семинарії, 27-літного Михайла Лухневича з Белза за підпал дому своїх родичів. Причиною була ненависть до сестер, яким батько записав увесь маєток. Скінчивши семинарію, Лухневич не міг найти посади, тому що підчас військової служби був караний за дезерцію. Наслідком того сидів дома і виробляв зі сестрами часті авантури, так що мусіли кликати поліцію. Врешті 20. листопада м. р. підпалив хату, наслідком чого згоріла не тільки родинна загорода, але й сусідські будинки. В слідстві признався до підпалу, але на розправі заперечив свою вину. На внесення оборонця розправу відложено, щоби віддати обвинуваченого дослідам психіятрів.

— **Вовки пожерли вояка.** Коло села Черниці пов. Броди напала тічня вовків на вояка 22 п. кавалерії, стаціонованого в Бродах, що йшов на святочну відпустку. Заатакований вояк боронився шаблею і вбив двох вовків. Одначе шабля врешті зломилася і вояк став жертвою голодних звірів. Осталися з нього тільки рука, що держала рукоять шаблі, та останки чобіт. Напади вовків в Брідщині на денному порядку.

— **Львівська хроніка.** Потягнено до відповідальности Карла Балабана, що взяв від Емілії Пшестшельської 83 зол., обіцюючи виробити її синові посаду трамваєвого кондуктора, але обіцянки не додержав.— До Краєвого Т-ва Кредитового при вул. Домініканській ч. 11 вломилися злодії і розпороли дві каси, але нічого з них не найшли. — Зате в склепі з паперовими виробами Свежа напроти катедри вкрали з каси 500 зол. і ріжні товари загальної вартости 100 зол.

— **Краєва хроніка.** У Вигоді пов. Долина зрухомлено державний тартак на дві зміни, наслідком 200 робітників дістало працю. Крім того став робити один тартак на одну зміну, даючи заняття 110 робітникам. — На залізничій лінії Долина-Болехів виїхав на шини господар Ґрехоцький з Болехова, коли надіздив потяг, який розбив сани, навантажені деревом і зломив одному коневі ногу. — Нафтовий робітник у Бориславі Михайло Кирук у приступі божевілля порубав сокирою домову обстанову, а коли в обороні майна своєї доньки станула теща Параска Пожочняк, він розрубав їй голову на двоє. — Салямон Вагнер, 19-літний краєвець зі Скали пов. Чортків, ідучи із Зеленої до Окмян, заблукав у полі і замерз. Його тіло найшли аж за два дні. — В Горошовій вбито задля грабунку господаря Петра Юсипова. Вбивців ще не викрито. — В кооперативі „Сельсько-Господарська Спілка" в Сопові пов. Коломия вкрадено більшу скількість товарів. — У Варшаві в аптичному складі Ружицького при вул. Маршалківській вибухла бензина та спричинила пожежу. Крамниця знищена, тяжко попарився управитель складу та його син, кількох осіб попарилося лекше. — По дорозі з Рашкової Волі до Жапалова невідомі люди побили до безтями Петра Нештука з Андріївки (Любачівщина), що віз товари. Розбили скрині, а коли переконалися, що там менше цінний крам, понищили його та заподіяли так шкоди на 300 зол. — У Варшаві при вул. Орлій викрито найбільший в Польщі дім гон. Апе... 78 годчів.

Нині неділя
Репертуар
Міських Театрів
надзвичайно сензаційний

Великий Театр
Івар Крюґер
Сценічна фільма — Ю. Тепи.

Театр Ріжнородностей
оперетка
Но, - но, - Нането
гумор, спів, музика.

— **Примхи жіночої моди.** Нинішня жінка добирає шмінки і пудри можливо найясніші. Це доба бльондинок, — а бльондинки мусять мати майже дитячу церу. Ві[й] вадалі лишаються вузенькі, вижві; ті жінки, що мають їх грубші, звужують, помагають собі як малярі. Ніґті на пальцях уже втратили свою червону барву; переважає барва рожева і білява. „Червонило" залишається тільки у пудерничці як реквізит: теперішні пудернички мають місця досить. Є там зеркальце і пудер і олівець до губ. На пудерничці поміщують монограми її власниці. Монограми стають модні і на інших предметах — на шалях, шапочках, торбинках, рукавичках, ручках парасольок, хустинах і жіночих краватках. Так посторонній може довідатись бодай про початкові букви прізвища незнайомої дами. Нові перфуми стають терпкіші для контрасту з надто солодкавим одягом. Гребінчики, щіточки і пляшинки з перфумою — рябі, сорокаті, як цятки на шалях і сукнях.

— **Новий париський скандал.** Після страшної залізничої катастрофи і байонських сум Ставіського ще одна скандал більших розмірів. На 10 міл. франків. Перед судом станув колишній шахтар Йос. Аспіналь, що почав свою кар'єру в Англії. Дістав колись 100 фунт. шт. спадщини і купив собі клаптик землі у Шотляндії; дуже скоро відпродав цю землю зі стократним заробітком. Небавком стає акціонарем копалень і заробляє величезні гроші. Згодом купує копальню золота у Трансвалі. Така копальня перед війною була дослівно копальнею золота, після війни втратила всяку вартість. А все ж Аспіналеві вдалося її продати одному підприємству за 100.000 фунт. шт. Предложив найбільше автентичні документи, що були фальшовані, і сам переїхав до Франції. Вдалась одна штука, він повторив другу так само з копальнею в Австралії. Цим разом такої копальні взагалі не було і Аспіналь дістав 100 міліонів фр. готівки теж на підставі фальшивих паперів. Арештували його на Рів'єрі. Мораль з цього ясна: хто хоче купувати копальню, мусить її раніше оглянути, тимбільше, коли вона в Австралії.

— **Ріжні вістки.** В Бидгощі впала з пятого поверху декораційна фіґура і вбила дві особи, що переходили вулицею. — У Ст. Поль, в стейті Мінесота, бандити вхопили 36-літного банкира Едварда Бремера і домагаються 200 тисяч долярів окупу. Родина відмовилась дати інформації поліції, щоби не виставляти його життя на небезпеку.

— **Крюґер обіцював більшовикам міліярд долярів.** Шведський щоденник „Ник Даґ лігт Аллеганда" приніс цього місяця звістки про торговельні трансакції відомого шведського міліярдера Івара Крюґера, „короля сірників", що скінчив самогубством, коли виявилось, що він роками фальшував облігації чужих держав. Довгий час думали, що він збанкротував на фінансових операціях з більшовиками. Тепер ця справа розяснюється. У квітні 1928 р. Крюґер запропонував представникові Рад. Союзу позичку міліярда долярів, коли за це дістане монополь на сірники, цукор, чай, тютюн, деяку забезпеку в копальнях і зобовязання сплати царських довгів. Ця пропозиція стала предметом дуже живої дискусії в урядових більшовицьких колах; якби її приняли, то комуністична політика мусілаб піти на всі компроміси з буржуазією. Найбільшим ворогом її був Сталін і її відкинули. Тоді почалась боротьба за сірчаний монополь, яку Крюґер програв, бо вже тоді йшов по похилій площі. Ніхто досі не знає, як він гадав добути міліярд долярів і чим коштом.

— **Смерть приятельки російської цариці.** У Льондоні померла Анна Вирубова, колишня придворна дама і найближча приятелька останньої російської цариці. Вона була донькою „штатского советніка" Танеева і змалку дісталась на царський двір. Вона видала цікаві обширні спомини „Велич і занепад Романових", що відкриває неодну цікаву сторінку закулісового життя на дворі російського царя. Вона заперечувала вістку, буцім-то завдяки ній Распутін дістався на цей двір, одначе не перечила, що була його великою прихильницею і вірила в його лікувальну силу. Вирубова не відступала царицю в її подорожах і попала до Петропавловської твердині, звідки її на короткий час випустили. Опис її втечі, характеристика осіб царської родини та буденних подробиць дуже жива та цікава; її міркування на загальні суспільні теми не мають уже цієї вартости. Гонорар за ці спомини не міг вистачити Вирубовій на довго і вона вмерла досить бідна.

— **26 скажених псів у місті.** В румунськім портовім місті появилося 26 скажених псів, що приблукалися з провінції. Всі мешканці поховалися по домах, а навіть поліцаї боялися стрінутися з псами. Аж два офіцири з дубельтівками в руках вирушили на місто і до двох годин вистріляли всіх псів. До пастерівського інституту в Букарешті відставлено 30 осіб, покусаних псами.

— **Українці в Манітобі.** Прислали нам до редакції число канад. щоденника „The Winnipeg Evening Tribune" з 23. XII. 1933, де находимо на цілу сторінку статтю про ролю українців у Манітобі. Є у цьому місті 73.606 наших земляків і вони займають там визначні становища, мають свої церкви, товариства, організації, банки. Самих педаґоґів є там 250. Найбільші заслуги українців у хліборобському розвитку країни.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Хто чим?

Я ніколи не мав великих вимог до світа. Ось якийсь дімок з городом у Львові, малий хуторець на провінції і нагороду Нобля. Колиб усміхнулася доля і подала мені теплою рукою головну виграну на клясовій льотерії, то — думаю — не мав би більше ніяких претенсій.

Я не з тих, що Бог зна що видумують, чого собі бажають.

— Якби я був Мусолінієм... — каже нераз мій знайомий.

Жажда влади! Скільки вона вже порядних людей звела на манівці! Впреться хтось бути послом. Ноги по коліна сходить, тузин капелюхів від „шапкування" знищить, десятки порогів обібе, маєток стратить і... стане послом. А за три місяці розвяжуть сойм...

Кажу до знайомого, який мріє про посаду диктатора:

— Думаєте, що Мусоліні щасливий. Кожної хвилини атентат, а навіть переворот...

— Дурниця! — відповідає. — Але слава, повага і пошанівок. Скажете denебудь: „Ми мусимо навіть за плугом тримати кріс на плечах!" Ніякого відгуку. Щонайвище запише вас комендант постерунку за намагання „одервання ченсьці од цалосьці". А скаже це Мусоліні... Всі часописи передадуть, ще й допишуть: „геніяльне!"

А я хотів би бути першим-ліпшим міністром — каже другий, більше скромний, мій знайомий. — Збуджуся рано, натягаю (возьмім!) скарпитку, а в голову вскакує розпорядок. Кличу секретаря, диктую, а за кілька днів цілий край виконує. Або: не можу спати. Думаю, думаю, думаю і видумую якийсь бенкет, офіціяльну поїздку за границю, новий розвід, якесь легке успокоєння неспокійної провінції, чи іншу розривку...

— Я хотів би бути візитатором шкіл — каже мені ґімназійний ученик з VI Бе.

— Чи думаєте, молодий чоловіче, що це така добра посада!? Не бачите, що візитатори радо йдуть на директорів?!

— Не в тім річ. Прошу собі уявити: Приходжу до нашої кляси на математику. Ех, крутився б проклятий „козінус"!...

Може й має рацію. Коли „козінус" так йому вївся в печінки, то хто зна, чи не варто бути бодай один день візитатором і прийти до VI Бе.

Маю одного знайомого, що все ходить злий, насуплений і огірчений.

— Чим ви хотілиб бути? — питаю.

— Я... поліціянтом.

— Поліціянтом?! Стояти на вулиці в дощ чи мороз, наражати життя при ріжних облавах, розшуках, трусах, арештах?...

— Але зате: гримаю до кожної хати, не відчиняють — сам відчиняю двері... На все знайду оправдання, всі мене бояться...

— Помало, господине, помало. Деж ви знайшли таку державу, в якій це все вільно?..

Насуплений знайомий оглянувся довкола, нахилився до мого вуха і шепнув:

— В одній бразилійській республиці...

Досить мущин! Вони на земнім ґльобі в меншости, а я їм стільки місця відступив.

— Чим би ви хотіли бути? — інтерпелюю одну молоденьку гарну і богату дівчину.

— Посолкою, жінкою міліонера, артисткою, вченою, дипльоматкою?!...

Задивилася в далекі обрії своїх найгорячіших бажань, своїх найсміливіших мрій і тужно зітхаючи, відповіла:

— Мущиною!...

Не знаю: чи це найвища скромність, чи найбільша вимога!

Галактіон Чіпка.

Гарне волосся за 3 хвилини через

SZAMPON-CZARNOGŁÓWKA-SUCHY
APTEKARZ DRANCZ I SKA. BIELSKO
коробка 2 зол. Аптикар ДРАНЧ і С-ка. — БЕЛЬСКО

Літературний куток.

Закарпаття в чеській літературі.

II.

Ян Врба, один із досить популярних чеських письменників. Сам він лісовий інжинір, а на Підкарпатській Руси був усього кілька тижнів у 1930 році. „До дивної землі їхав, про яку кожен, з ким не говорив, інакше думав. Здебільшого була вона для нас тим, чим була для Австрії Босня та Герцеґовина — кончиною, куди, доки будемо її мати, плистиме безперервний струмок грошей..." Саме в ту добу кінчав Ян Врба одну свою трильогію і от, побувши на Закарпатті, вирішив дію третьої її частини — „Душа на горах", помістити там. Переніс сюди свої чеські типи з перших двох частин, передовсім чолового — лісового інжиніра Юрка — і написав роман чеського урядовця на Підкарпатській Руси. З автохтонів представив автор тільки тих, з ким, як лісовий урядовець, міг його Юрко зустрічатись. Отже лісових підрядчиків, гайових, лісових злодіїв — їх жінок. Чисто декляративно каже нам Ян Врба свою думку про край. Одній дієвій особі своєї повісти, Мачукові (багатий лісовий підрядчик) заставляє казати таке: „Кажеш панська хвороба... І про це я багато думав — а завсіди мушу думати, чому то так, що всі інші, котрі інакше говорять, мають між собою панів. Тільки ми ні, тільки ми раз-у-раз служимо. Раніше ми служили мадярам, а тепер служимо чехам. Тамті нас гатили нагаєм та мали нас за звірів, — а ці скаженіють, що ми як звірі. Тому видаються мені ліпші. Правда, дивляться нам і на пальці, не хотять щоб їх хто ошукав, але не дозволяють обманювати і своїх. Мало підприємцеві не надиктують, скільки може заробити. Зате, як заробиш, не хотять з тобою заробітком ділитися. Заздрять тобі його. Такі це пани, котрим на пануванні дуже не залежить. А так здається мені, що вже час навчитися самим собі служити і самим собі панами бути". (**Jan Vrba: Duša na horách, román, v Praze 1931, J. Otto**).

З. Кудейова: „ГОРАЛЬСЬКА РЕСПУБЛІКА" є першим, уже навіть для українського читача, цікавим романом. З. М. Кудей, дописувач соц.-дем. „Pravo Lidu" в Празі, від 1931 р. живе постійно на Закарпатті. Як читачі „Діла" вже знають з рецензії п. Боршош-Комятського, вибрав він собі за тему роману з Підкарпатської Руси — визвольні змагання гуцулів по розпаді Австро-Угорщини. Раніше в липні-серпні 1931 р. помістив тойже автор у „Pravo Lidu" репортаж „У гуцульській землі" (V zemi Huculu), як передстудію до цього роману. В романі способом свого більш. талановитого земляка — А. Ірасека (в Ірасековім „Братстві" є так само „русинські типи) — по хронікарськи опрацював отї, ще такі недавні події. Про них знаємо мало, хіба що з книжечки Ґренджи-Донського: „На зустрічі волі" (Ужгород 1930), якою, здається, дуже покоритувався Кудей. Чи обидва автори опрацьовують синоптично якийсь спільний документ? Знаємо, що наш відомий прозаїст Улас Самчук віддавна має написаний роман „Гори говорять" з тоїж доби та місць, та тільки... нема на нього видавця. А яка ріжниця між Кудейовим романом і справді мистецьким твором Самчуковим можна судити хочби з чудового уривку — завязки повісти „Гори говорять" — надрукованім у січневім числі „Вістника". Як ми чули „Гори говорять" друкуватиме черновецька „Самостійна Думка".

За **К. Чапкового:** „ГОРДУБАЛА" була вже мова в торішньому „Ділі". Автор, знаний і у нас, добув собі вже письменницької слави. Його речі перекладають на чужі мови. „Гордубал" вийшов, ще торік, по німецьки у Касірера в Берліні; про заповіджений на торішню осінь англійський переклад ще не чути. Цікаво, що німецька критика вважає „Гордубалове" оточення і його самого то за чеха, то за словака.

Назар Гнатюк.

Дописи.

ЧОРТКІВ.

Йордан у Чорткові. Цьогорічне Свято Йордану в Чорткові відбулось дуже величаво. По богослуженні з обох церков рушив похід у супроводі духовенства, церковного хору й читальняної оркестри над ріку Серет. Тут очікувала вже процесія зі села Біле. Перед престолом, уставленим з леду і прикрашеним жовтоблакитними хоругвами, довершив свячення води парох Чорткова о. Теодор Чубатий і парох Білого о. Степан Чеховський в асисті оо. Митея Черника, Романа Добрянського й Олександра Дзьоби. Підчас водосвяття співав церковний хор Старого Чорткова і приграває оркестра з Чорткова й Білого. В Йорданськім святі взяло участь 8—10 тисяч народу. Свято Йордану було і церковною і національною манифестацією.

—o—

СПОРТ.

СОКІЛЬСЬКІ КРАЄВІ ЛЕЩАТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ.

Подаємо до відома, що змагання в дні 28. січня в. р. у Сколім зачнуться в год. 11-ій рано. Львівські змагуни виїзджають до Сколього в неділю 28. І. в год. 5.55 рано. Кінцева стація Дубина (перестанок перед Сколем). Приїзд до Дубини в год. 10-ій рано, звідки вже всі змагуни підуть просто на старт.

Перед змаганнями всі змагуни мусять предложити свідоцтво лікарських оглядин. Без такого свідоцтва змагун до змагань безумовно допущений не буде. Львівські змагуни зголосяться до оглядин у Спортовій Порадні, всі інші у своїх місцевих лікарів. У виїмкових випадках можуть піддатися деякі змагуни лікарським оглядинам ще на місці перед стартом, але лише ті, котрі приїдуть з місцевостей, у яких нема близько лікаря.

Перед змаганнями відбудеться перегляд змагунів і повіт. Від'їзд до Львова зі Сколього в год. 19.10.

Остаточний комунікат появиться в четвер 25. ц. м.

Здвиговий Комітет С.-Б.

КОМУНІКАТ ЛЕЩАТАРСЬКОГО СУБРЕФЕРАТУ У. С. С.

Курс лещатарських суддів почнеться в Українськім Спорт. Союзі з днем 24. ц. м. (середа) в год. 19-ій у домівці Союзу, Домініканська 11. І. Викладає проф. Гайдучок. Зголошення на курс приймають в понеділок 22. ц. м. і в середу 24. ц. м. в год. 18.30 в домівці У. С. С.

—

Нові книжки й журнали.

Богдан Лепкий: КАЗКА ПРО КСЕНЮ І 12 МІСЯЦІВ. Діточа бібльотека „Світа Дитини" 1934. Ч. 56. Ілюстрації й окладинку виконав Михайло Фартух.

Для безробітних і голодних

в канцелярії Народньої Організації Українців м. Львова, зложили або декларували на українських безробітних і голодних:

Ред. Гладкий Гриць 2·— зол. Павлюхова Олена 3·— зол. Левицька Іванна 12·— зол. Мапіовський 1·— Т-во „Воля" 5.— зол. Гольфельд Евгенія 5·— зол. Савчук Антін 3·— Федушко Михайло 1·— зол. Др. Грипай Іванська Софія 5·— зол. Черкінко Олена 3·— Посол Кобанський З. 10·— зол. Посол Великанович Д. 10·— зол. Др. Чубатий Микола 3·— зол. Штайнер Іван 1·20 зол. Др. Воробець Мих. 1·50 зол. Яцик Максиміліян 5·— зол. Дверій Остап —·50 зол. Др Марітчак Ол. 2·— зол. Др. Прийма Остап 1·— зол. Др. Музика Макс 1·— зол. Негребецький І. —·50 зол. Д-р. Галушинський 1·— зол. Дуфанець Андрій 4·— зол. Припхан Наталія 1·— зол. Глушевський Юліян 5·— зол. Ломага Юліян 2·— зол. Д-р. Дурделло Евген 2·— зол. Романів В. 1·— Насс Яків (5·—) 1·— зол. Бабяк Павло —·50 зол. Кутковський Т. 2·— зол. Дуткевич Мих. 1·— зол. Микитин Т. —·50 зол. Ковалик В. —·50 зол. Дружбяк Дмитро 1·— зол. Кооп. „Рій" 1·— зол. Пасічний Іван 2 обіди міс. Липинякова 1 обід тижн. Харч. Анкора 2 обіди тижн. Сеница Мойсей 1 хліб тижн., Посол Велиханович Дмитро зложив крім того 12·60 зол. на 3 обіди для студентів що не змогли виїхати на Свята.

Шиоіть наш часопис!

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Неділя 21. І. год. 3·30 пополудн. „Гроші то не все" (Абон. 5. Ціни найнижчі).

Неділя 21. І. год. 7·30 веч. „Івар Крюгер". (Абон. 9)

Понеділок 22. І. о год. 7·30 веч. „Івар Крюгер".

Театр Ріжнородностей.

Неділя 21. І. год. 3·30 попол. „Фотель 47". (Абон. 8) Ціни найнижчі.

Неділя 21. І. год. 7·30 веч. „Но, но Нанетто", оперета Юменса

Понеділок 22. І. о год. 7·30 веч. „Но, но, Нанетто".

Кіна.

АДРІЯ: „Буфальо Біл".

АПОЛЬО: „Перед матурою" (чеський звуковик з пісоньками Е. Ф. Бурійна).

АТЛЯНТИК: „Гріх одної ночі".

ВАНДА: „Брати Карамазови".

КАСІНО: „А. Л. 14 затонув".

КОЛІСЕЙ: „Божевільна вдовичка" та „Фукс у бігу".

КОПЕРНИК: „Шибеник з Еспанії".

МАРУСЕНЬКА: „Шибеник з Еспанії".

МІРАЖ: „Дика дівчина" (Кляра Бов).

МУЗА: „Серце велитня".

ПАЛЯС: „Велика княжна Олександра (з Єріцою та Шлєзаком).

ПАН: „Дочка полку" (Анні Ондра) та ревія.

ПАСАЖ: „Втрачений експрес".

ХИМЕРА: „Божевільна ніч у Зоо".

СТИЛЕВЕ: „Шпіон у масці" (Ганна Ортонівна) і ревія „Блакитний експрес" зі Ст. Стадниківною.

УТІХА: „Фліп і Флап у подружій неволі" та ревія.

Закордонне радіо.

Неділя, 21. січня 1934.

Віденъ (506,8) 11·20 Симф. концерт 15·25 Камер. музика, 19·00 Скрипка, 20·00 „Ді лянге Юде" песа Карла Гауптмана; **Братислава** (298,8) 12·15 Концерт, 19·50 „Словацька княжна" оп. Піскачека, **Кошиці**(269,) 18·00„ Катерина" ком. Фодора, **Мор. Острава** (259,1) 19·15 Популярні пісоньки, **Париж** (1714) 21·00 Мюзик Гол. **Гільверзум** (1875) 20·55 „Весела вдовичка" оп. Легара, **Атльона** (531) 23·20 Спів. **Білгород** (437,3) 16·30 Рос. пісоньки. **Любляна** (569,3) 16·30 Хор, **Гайльсберг** (291) 12·00, 16·00 Концерт, **Кенігсвустергавзен** (1546) 17·00 Квінтет, 18·00 Програма для села, **Лянгенберг** (455,9) 20·0- Бетовенові твори, **Мінхен** (405,4) 19·3, Весела програма, 20·15 „Боккачо" оп. Суппе, **Будапешт** (550,5) 12·00, 15·45 Концерт, 21·45 Циг. музика, **Мілянo** (368,6) 21·00 Опера. **Рим** (420,8) 12·45 Концерт, 17·00 „Валькірія" оп. Вагнера, 20·40 „Орфей у пеклі" оп. Офенбаха.

Понеділок, 22. січня 1934.

Віденъ (506,8) 17·30, 22·35 Концерт, 19·26 „Сімоне Бокканегра" оп. Верді, **Братислава** (298,8) 19·35 Вокальний речітель, 20·40 Легка музика, **Брно** (325,4) 12·35 Концерт, 20·25 Спів, 20·45 Комедійка **Кошиці** (269,5) 17·00 Циг. орхестра, **Атльона** (531) 20·50, 22·15 Спів, **Гайльсберг** (291) 20·05 Шуманова симфонія ч. 3., 23·00 Бетовенові твори, **Кенігсвустергавзен** (1546) 17·30 Еспанські і мадярські танці, **Букарешт** (212,7) 18·15 Спів, **Будапешт** (549,5) Циг. музика, **Мілянo** (368,6) 11·15 Тріо, **Рим** (420,8) 13·00 Оп. музика.

Львівське радіо.

Неділя, 21. січня 1934.

9·00—9·64 Ранішня авдиція, 12·10 Метеорольог. вістки. 12·15 Муз. поранок, фейл. „Деконічні артисти", 14·00 Лікувальні ростини, 14·12 Грам. плита, 14·15 Огляд ринків рільних продуктів, 14·25 Популярна музика з грамофону, 15·00 Балачка „Калькуляція хлібороба", 16·20 Концерт сальоново-джезової трупи, 16·30 Славні артисти (грамофон), 16·45 Гумореска Дж. Повкера „Одинацять спізнення", 17·00 Найвірніша приятелька жінки, 17·15 Муз. авдиція, хор „Прийшли ми тут хвалити", 17·45 Народня музика з грам. плит, 18·00 Авд. „Кулiг", 18·48 Спів (Марія Кисілевська, сопран), 19·07 19·10 Всячина, 19·50 Легка музика, пісоньки, 21·00 Відчит, 21·15 На веселій хвилі, 22·15, 22·17 Спортові вістки, 22·25 Танкова музика. 23·15 Звіт із переїздів контр. точкою в Варшаві учасників XIII рейду Монте Карло (у фр. мові).

Понеділок, 22. січня 1934.

5·15—8·10 Автомобільний рейд Монте Карльо, 12·05, 12·33 Популярний концерт із грам. плит, 15·25 Збіжева біржа. 15·30 Господарські вістки, 15·55 Джезова орхестра, 16·40 Лекція фр. мови, 16·55 Солісти (Протасевич, баритон), віольончеля, 17·50 Лекція стенографії, 18·45 Військ. орхестри (грам. плити). 19·03 Три знаки запиту, 19·15 Всячина, 19·25 Пісоньки Данового хору (грам. плити). 19·40, 19·43 Спортові вістки, 19·55 Сільва рерум, 20·00, 21·15 Концерт: музика нез. Польщі, 21·00 Відчит, 22·00 Пісоньки (Юр. Адян, тенор), 23·05 Грам. плити.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові долар у приватних оборотах 5·49 зол.

У Варшаві були такі курси: Льондон 27·80, Париж 34·88, Берлін 210·85, Ціріх 172·22, Амстердам 357·65, Нюйорк кабель 5·55, Нюйорк чеки 5·54.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 20. І. масло 2·30, молоко, —·19, сметана —.70, яйця 4·70—4·80

На масло попит оживлений, тенд. на молоко і сметану удержана, на яйця знишкова.

Ціни битої птиці з птахомясарні „Маслосоюзу за 1 кґ.:

Рід:	Добірні:	I-а	II-а
Кури молоді на печення	1.65	1.50	1.40
Кури на росіл	1.65	1.50	1.40
Качки	1.55	1.40	1.10
Гуси	1.50	1.30	1.05
Індики	1.80	1.65	1.55
Пантарки за одну штуку		2.50	

†

Рада Ремісничо - Промислової Бурси у Львові запрошує Українське Громадянство на

Поминальне Богослуження

за спокій душі бл. п.

Івана Лешковича БАЧИНСЬКОГО

ем. майора, великого опікуна укр. ремісничої молоді яка відбудеться в неділю, дня 21. січня 1934, в год. 12-ій в полудне в Успенській церкві при вул. Руській. 979

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО"!

Паровий Бровар у Калуші

поручає свої знамениті пива: експортове, дубельтове (люксусове) і чорне баварське в бочках і пляшках.

ВІДДІЛИ: Львів, Пелчинська 32. Станиславів 3-Мая 34, Тернопіль, Кілінського 2. Коломия, Чортків, Дрогобич, Стрий і інші місцевости Сх. Галичини

Здорово дешево смачно це прикмета реномованої фірми **А. ФРЕНКЕЛЬ**

Рік заснов. 1860. **Львів, ул. Льва Сапіги ч. 69.** Тел. 30-13

Спеціяльність фірми: **щодня свіжа під ґарантією вепрова, горяча ковбаса з хлібом лише 30 сот.**

Вудженина відомого виробу Мих. Джевіцкого. 978

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

БРОКАТИ від 2.90, накидки 7.80, фіранки від 5.60 ручної роботи філе за безцін. Ковдри 9.80, таблетки ріжного роду — ціни сотикові. Вирібня ФРАЙЛІХА, Сикстуська 21. 660г 8—?

НАЙДЕШЕВШЕ металеві ліжка, матраци, ковдри, коци, подушки поручає МАГАЗИН ПОСТЕЛІ В. ІЖИЦЬКОГО — ЛЬВІВ, КОПЕРНИКА 4. 39/50 6—6

НАЙНОВІЩІ тапчани — 75, гобелінові отомани — 30, канапки до розкладання — 30, сітки дротяні — 18, кухонні ліжка — 8, полеві — 15, сіткові — 20, дитячі — 30 — поручає Фабрика ЗАКС — Лindого 6. 34/49 7—20

КОСМЕТИЧНИЙ інститут „СЛАВА", Львів, Оссолінських 13, для Пань, Панів: лікує всілякі дефекти шкіри, Запобігає передчасному лисінню. Фарбує волосся, брови, вії. 4—10

КОСМЕТИЧНА ШКОЛА Добрянської-Рогатин, Львів, Оссолінських 13, дає право відкриття косметичного кабінету. Проспекти висилаємо. 4—10 957

ЛЬОКАЛЬ двофронтовий, ясний, 4 убікації, повний комфорт на ціли торговельно-промислові (шинок виключений) винайме господар, Миколая 20 (ріг Зиблікевича) 1—1

ПОКІЙ, кухня, фронт. півкомфорт, Стахевича 8 (кінець Гроховської) негайно винайму. 972 1—1

КІМНАТА фронтова для 1-ої або 2-ох осіб до винайму. Театинська 3. м. 2. 970 1—1

МАГІСТЕР прав, довголітний і рутинований інструктор обійме лекцію на провінції. Зголошення до „Діла" під „Працьовитий". 980 1—1

ВДОВА в середнім віці, розуміє господарку, варення, має добрі свідоцтва, шукає посади на виїзд. Марія Димчук, вул. Львівська 2, Глозовська 977 1—2

ВІЧНІ ПЕРА направляє найдешевше „ПРЕЦИЗІЯ" Рутовського 12 — Ринок 29 (Брама Андролього). 971 1—1

ОПТИК МЕНКЕС,
перепровадився з пл. Галицької 3 на вул. Баторого 26.
поручається надалі ласкавим зглядом П. Т. Публики. 57

ДЕШЕВІ, СЕЛЕКТИВНІ І ЕЛІМІНУЮЧІ РАДІОВІДБІРНИКИ СІТЕВІ І БАТЕРІЙНІ ЛЯМПОВІ.

— ВСІ ЕВРОПЕЙСЬКІ СТАЦІЇ —

„ФОТО-РАДІО-ПАЛЯС",
ЛЬВІВ, ПЛ. МАРІЙСЬКА 8.

Найбільший вибір фотографічних апаратів і матеріялу. 18/47 11-?

НЕРВОЛЬ

Хеміка д-ра Францова, одинокий радикальний і випробований засіб (натирання) проти

РЕВМАТИЗМОВІ

кольок з причини простуди, нестрілові, ісхіясові і ін. всюди можна дістати.

ВИРІБ І ГОЛОВНА ПРОДАЖА
АПТИКА МІКОЛЯША
ЛЬВІВ, Коперника 1.

ПЯНІНА першорядні по зниженних цінах; на догідних умовинах Купно, продаж: заміна уживаних інструментів.

НОВАЦКІ
Пілсудського 17. **Тел. 35-21.**

Прецізійно-механічне заведення
Е. ВОЯКОВСЬКИЙ
ЛЬВІВ, ПІЛСУДСЬКОГО 27

виконує: направу лікарських і інжинерських приладів, машин до писання і т. п. по найдешевших цінах. 41/50 10-10

5-тий рік видання!

КІНО ч. 65—66 вийде при кінці січня 1934 Обємистий матеріял, численні ілюстрації.

Ціна подвійного числа 35 сотиків.

Адреса: „КІНО" — ЛЬВІВ, улиця БЛЯХАРСЬКА ч. 8. І. пов.

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Омелян Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.